

[Waldorff]

me og lader, som om de er raske. Det synes jeg så mange som muligt skal gøre, men så må man også se i øjnene, at denne lov kommer til at virke asocialt, idet en lang række højere funktionærer og lignende vil have mulighed for at omgå den, men det vil mennesker ved samlebåndet ikke.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Så vender vi tilbage til den oprindelige spørger.

Lone Dybkjær (RV):

Da der nu er så mange, der har vist stor omsorg for det radikale venstre og det radikale venstres holdning til denne sag, vil jeg godt sige, at vi vedstår vores ansvar for, at vi har stemt for denne lov. Vi mente, at besparelser var nødvendige, og vi mente ikke, at vi kunne friholde det sociale område. Vi mente, at denne lov var den bedste, når der skulle foretages besparelser på det sociale område.

Vi har ofte sagt nej, når socialdemokratiet er kommet med sine forslag, f. eks. om nedskæringer af børnetilskud, fordi vi mente, det var socialt mere uretfærdigt. Det er også klart, og det præciserede vi dengang – jeg skal i øvrigt ikke tage hele debatten fra dengang op – at vi vil følge det nøje, og jeg er derfor glad for det tilsagn, der er kommet om, at vi kan få at se, hvordan loven bliver udmøntet i praksis.

Jeg er også glad for den præcisering, der er sket fra socialministerens side af, at loven gælder alle, men jeg vil godt spørge ministeren, om han finder det muligt, at man kan præcisere loven nærmere end her, sådan at der ikke bliver gjort forskel på de forskellige lønmodtagergrupper.

Og så vil jeg i øvrigt godt sige til den tidligere statsminister, at der jo var en faktisk forskel i lovgivningen i 1972, nemlig den, at nogle grupper havde løn under sygdom og andre grupper ikke havde, så der er egentlig ikke noget mærkeligt i, at der var en forskellig praksis, og det var den forskellige praksis, vi netop ikke ville tilbage til denne gang, hvorefter det blev foreslået, at nu skulle loven gælde alle. Det er klart, at det ikke er en yndlings sag for os. Vi har udelukkende sagt ja, fordi vi mente, der var besparelser i det.

Jeg har et spørgsmål yderligere til socialministeren, nemlig om den rent praktiske

udformning af dette cirkulære. Er det således, at arbejdsmarkedets parter har været inddraget i udformningen af cirkulæret? Jeg spørger, fordi der jo netop fra nogle gruppers side har været rejst kritik af, at de ikke kunne bruge restferiedage, idet de havde bundne ferier.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg kan ikke acceptere fru Lilli Gyldenkil- des to påstande. Den ene var, at der er stor forskelsbehandling, og den anden, at man ikke når de besparelser, som man har stillet op som mål.

Hvad det sidste angår, vil jeg klart sige, at det er der ikke leveret nogen som helst dokumentation for at man ikke skulle gøre.

Hvad det første angår, forskelsbehandlingen, synes jeg egentlig, det er meget vigtigt at holde fast i, at vi kun skal ti år tilbage for at have en situation, hvor de ugelønnede havde seks karensdage, mens alle andre havde løn under sygdom fra første dag. Da kunne man tale om forskelsbehandling. Dette er netop gennemført på en sådan måde, at det rammer samtlige lønmodtagere.

Hr. Waldorffs spørgsmål bygger jo i virkeligheden på en opfattelse af, at folk i stor udstrækning vil søge at snyde sig væk fra de forpligtelser, der foreligger. Jeg har derfor ikke noget andet svar til hr. Waldorff, end at det er klart, at det gælder alle, og at de administrative problemer, der måtte vise sig i praksis, også med hensyn til manglende overholdelse, naturligvis må give anledning til konsekvenser, når vi har et tilstrækkeligt erfaringsmateriale.

Fru Lone Dybkjær spørger, om det ikke kan præciseres nærmere, at også overordnede er omfattet, og hertil må jeg svare, at det kan jeg desværre ikke i dette øjeblik se nogen mulighed for, al den stund loven er klar. Som jeg startede med at svare: den omfatter samtlige lønmodtagere. Stærkere kan det ikke siges, og derfor har jeg også lagt vægt på i mit svar, at der også er indeholdt, kan man sige, en opfordring til de private virksomheder om at følge denne lovgivning, og det vil jeg også gøre i den kommende tid.

Hvad angår spørgsmålet om arbejdsmarkedets parters deltagelse i udarbejdelsen af de nærmere regler – dermed drejer det sig jo om cirkulæret af 23. december 1982 – kan